

strækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder.

§ 11. Ydelse af hjælp forudsætter, at hverken den, der søger hjælpen, eller ægtefællen er i besiddelse af formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der kan dog undtagelsesvis ses bort fra besiddelsen af en mindre formue, som bør bevares af hensyn til boligmæssige forhold eller pågældendes og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

§ 12. Senest 3 måneder efter hjælpens påbegyndelse skal pågældendes og familiens forhold optages til bedømmelse af, om der er grundlag for at yde andre former for bistand end løbende økonomisk hjælp, herunder rådgivning om afvikling eller nedbringelse af faste udgifter, som pågældende ikke kan forventes at blive i stand til at afholde fremtidigt.

Stk. 2. I øvrigt kan hjælpen fortsætte, så længe det må anses godtgjort, at pågældende på denne måde kan forventes at blive i stand til selv at klare sit og familiens underhold. Hvis hjælpen er begrundet i sygebehandling eller erhvervmæssige foranstaltninger, er det en betingelse, at lægens eller de sociale myndigheders anvisninger følges.

Varig hjælp

§ 13. Når en person vedvarende har behov for hjælp til sit eget og familiens underhold, som ikke dækkes gennem ydelser efter den sociale pensionslovgivning, kan der ydes en sådan hjælp, at pågældende får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepensionen til en pensionist uden andre indtægter med et tillæg for hvert barn svarende til børnetillægget efter lov for Færøerne om folkepension.

Stk. 2. Hvis en person, der får varig hjælp, har rimeligt begrundede enkeltudgifter, der ikke kan afholdes inden for den grænse, der er angivet i stk. 1, kan der bevilges yderligere hjælp hertil.

Stk. 3. Der kan undtagelsesvis ydes en løbende hjælp til underhold, der overstiger den grænse, der er angivet i stk. 1.

§ 14. Det er en forudsætning for hjælp efter § 13, at såvel den, der søger hjælp, som

ægtefællen kan godtgøre, at der ikke kan anvises arbejde, som de pågældende under hensyn til helbredsmæssige eller øvrige forhold kan påtage sig. Hvis det skønnes, at ægtefællen efter en uddannelse kan yde væsentlige bidrag til familiens underhold, kan der ydes hjælp hertil efter reglerne i § 18 eller lov for Færøerne om invalidepension § 31.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af, om der kan ydes hjælp efter § 13, kan der kun ses bort fra besiddelsen af en mindre formue, hvis denne ønskes bevaret til bestemt angivne formål, der under hensyn til pågældendes forhold skønnes rimelige.

Hjælp i særlige tilfælde

§ 15. Under de forhold, der er nævnt i § 9, stk. 1 og 3, kan der særskilt eller i forbindelse med underholdshjælp ydes hjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt pågældendes egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad ville vanskeliggøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for fremtidig at klare sig selv.

Stk. 2. Hvis en person har udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke dækkes efter lovgivning for Færøerne om offentlig sygeforsikring eller social ulykkesforsikring, kan der ydes hjælp hertil, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgifterne.

§ 16. Der kan ydes hjælp til opdragelse, underhold, kur og pleje for åndssvage og andre særlig svagtbegavede, epileptikere, vanføre, talelidende, svært læsesvage (ordblinde), blinde og svagsynede, døve og tungøre, for så vidt de skal undergives behandling på statsinstitution eller en statsanerkendt institution eller af sådanne institutioner anbringes under vedvarende tilsyn i kontrolleret familiepleje.

Stk. 1 A. Socialministeren kan efter forhandling med landsstyret fastsætte nærmere regler om udøvelsen af den i stk. 1 nævnte forsorg. Ved udøvelsen af forsorgen for åndssvage og dermed ligestillede finder bestemmelserne i §§ 9–13 i lov nr. 192 af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede, som senest ændret ved lov nr. 619 af 20. december 1972 (ophævelse af åndssvageforsorgens centralnævn og æn-